

ærede Justitsminister staar frem her og paastaar, at en tysk Statsborger kan faa udstedt Pas af en dansk Myndighed, saa ved jeg ikke, hvad jeg skal sige. Den højtærede Minister har udtalt: Vi anerkender ikke tyske Pas. Ja, hvad vil det sige? Jo, vi anerkender tyske Pas; det gør vi den Dag i Dag, og vi anerkender, at et Pas til et Lands Borgere kun kan udstedes af Myndighederne i det Land, hvor de hører hjemme. Det kan vist ikke være saadan, som Ministeren vil give det Udseende af, at en dansk Myndighed kan udstede Pas for tyske Borgere. Hvis den højtærede Minister vil se efter Sp. 34, vil han finde, at han har udtalt det, og jeg venter, at den højtærede Justitsminister fra denne Plads vil skabe Klarhed over dette Punkt eller, rettere sagt, vil tilbagekalde sine Udtalelser, da jeg tror, at de er egnet til at skabe Uklarhed ude i Landet.

Manden har altsaa haft et tysk Pas, et gyldigt Pas, udstedt af en tysk Myndighed, af det tyske Konsulat, og det var ikke saaledes, som Ministeren udtalte i Fjor, at han kun var i Besiddelse af et Pas, som var udstedt af den internationale Kommission, og at han altsaa ulovligt var her i Landet.

Maa jeg med Hensyn til den internationale Kommissions Pas sige, at da jeg spurgte Justitsministeren, hvorvidt han vilde udtale, at alle de Mennesker i Sønderjylland, som havde opholdt sig dér paa den internationale Kommissions Pas, ulovligt var her i Landet, idet man kunde faa det Indtryk efter de Udtalelser, Ministeren fremkom med, saa svarede den højtærede Minister: Nej, det vil jeg ikke paastaa. Men jeg vil bede den højtærede Justitsminister om at gennemlæse sine Udtalelser fra i Fjor, thi den Gang hævdede Ministeren, at Manden var ulovligt her i Landet, fordi han ikke havde andet Pas end den internationale Kommissions.

Det staar altsaa fast, at min Paastand i Fjor var fuldt ud rigtig, og det staar fast, at paa det Tidspunkt, da Manden var fuldt ud lovligt her i Landet, nægtede man hans Hustru Opholdstilladelse, jfr. Skrivelsen af 1. December 1920. Det var ene og alene min Anke med Hensyn til denne Familie i Fjor. Dette har den højtærede Minister imidlertid nægtet, men det godtgør Skrivelsen af 1. December 1920, som Ministeren selv har udstedt. Denne Skrivelse godtgør, at min Udtalelse var fuldt ud rigtig og staar ved Magt den Dag i Dag. Desuden godtgør Skrivelsen, at den højtærede Minister var vidende om, at Manden havde et

tysk Pas, som var forelagt Justitsministeriet, idet nævnte Skrivelse af 1. December 1920 ogsaa fører Mærket Visum Nr. det og det, som jeg har citeret ved Lovforslagets første Behandling. For det tredje var Manden i Besiddelse af den internationale Kommissions Pas, som, jfr. Ministeriets Bekendtgørelse, var gyldigt indtil 1. December 1920. Det er altsaa fuldt ud rigtigt, at Manden aldrig har været ulovligt her i Landet, og det staar fuldt ud ved Magt, at paa et Tidspunkt, da den internationale Kommissions Pas var udløbet, gav man Manden Opholdstilladelse, men paa samme Tidspunkt nægtede man Konen Opholdstilladelse.

Det er ikke nødvendigt, at jeg, saaledes som den ærede Justitsminister, kommer ind paa lange Forhistorier; men jeg hævder, at min Paastand er rigtig, og det kan ikke ændre Sagen, at Ministeren kommer op og vil modbevise de Skrivelser, han selv har udstedt.

Justitsministeren (Rytter): Jeg var noget i Vilderede med, hvad jeg skulde svare, fordi jeg ikke rigtig forstod det ærede Medlems Foredrag ved første Behandling. Nu er jeg endnu mere i Vilderede, thi medens det ærede Medlem den Gang rettede det Spørgsmaal til mig: Erkender den højtærede Justitsminister, at hans Udtalelse om, at Forretningsfører Hennig kun var i Besiddelse af et Grænsepas, udstedt af den internationale Kommission, ikke var rigtig, men at vedkommende havde et fuldgyldigt indenlandsk Pas, bebrejder det ærede Medlem mig nu, at jeg ikke ved, at vedkommende ikke kan faa et fuldgyldigt indenlandsk Pas, at han ikke kan faa et dansk Pas. Det er jo netop det, jeg har sagt. Det ærede Medlem har villet have mig til at indrømme, at Manden havde et fuldgyldigt indenlandsk Pas.

Det kan være, at det ærede Medlem gaar ud fra en anden Anskuelse, og saa maa jeg inddrage mig paa den, men jeg synes, at det ærede Medlem i saa Fald skulde tilbagekalde de Spørgsmaal, han har rettet til mig, for saa er de under alle Omstændigheder forkerte. Det kan imidlertid være, at det ærede Medlem mener, at Manden havde tysk Pas. Det tyske Pas gav ham selvfølgelig ikke Tilladelse til at være her i Landet, medmindre det var forsynet med dansk Visum, hvad jeg har benægtet. Det ærede Medlem finder sin Opfattelse bestyrket ved, at der i Ministeriets Skrivelse staar et stort V Nr. det og det. Herover maa jeg udtale min Forbavselse. Jeg kan